

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/10/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011200692
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7011200692.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: S. J., nar. XX.XX.XXXX., občan Slovenskej republiky, bytom ulica N., XXX XX J., prechodne: S. zast.: JUDr. Ivanou Kírešovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Pražská č. 2, Košice, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, s adresou pracoviska Zádielska č. 2, 043 32 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 01. februára 2012 č. k. 7S/68/2011-43, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 01. februára 2012 č. k. 7S/68/2011-43 m e n í tak, že rozhodnutia žalovaného č. AA/2011/02935 a č. AA/2011/02937, obidve zo dňa 19. júla 2011 r u š í a vec mu v r a c í a na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne náhradu trov konania vo výške 403,89 € z titulu právneho zastúpenia.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. rozhodnutie:

1. Rozhodnutím č.: AA/2011/02935 z 19.07.2011 žalovaný ako odvolací správny orgán v zmysle § 4 ods. 6 písm. c) a § 6 zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v medziach § 51 písm. b), ako aj § 2 ods. 3 a § 15 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov

v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „zák. č. 447/2008 Z.z.“), postupom podľa § 59 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, detašované pracovisko Košice II, č.: KE2/2011/14446/2 zo 06.05.2011, vo veci nepriznania peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla v zmysle § 38 ods. 1 písm. b) bodu 2. zák. č. 447/2008 Z.z.

Podľa § 2 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. účinného ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50%.

Podľa § 15 ods. 4 zák. č. 447/2008 Z.z. v hore účinnom znení posudok podľa odseku 1 príslušný orgán nevypracúva, ak miera funkčnej poruchy fyzickej osoby na základe lekárskeho posudku je menej ako 50%. ku dňu vydania.

Podľa § 38 ods. 1 písm. b) bodu 2. zák. č. 447/2008 Z.z. v hore účinnom znení fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené výdavky, ak tento zákon neustanovuje inak súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

2. Žalovaný v úvode svojho zamietavého rozhodnutia načrtol časový vývoj konania, začatého pôvodnou žiadosťou žalobcu zo 21.03.2011. Predovšetkým zdôraznil, že v zmysle komplexného posudku z 29.04.2011 (č.l. 11) sa žalobca považuje podľa § 2 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím v dôsledku stanovenej miery funkčnej poruchy 50% v zmysle v časti XII. A. ods. 1 písm. c) Prílohy č. 3 k zák. č. 447/2008 Z.z., pričom najzávažnejším zdravotným postihnutím je porucha chrbtice VAS polytopný praec. C-Th oblasti, difúzne spondylartropické zmeny.

Podľa časti XII. A. ods. 1 písm. c) Prílohy č. 3 k zák. č. 447/2008 Z.z. ide o ostatné postihnutia chrbtice s ťažkým stupňom poruchy funkcie (napr. skoliózy II. až IV. stupňa), s výraznou deformitou hrudníka s prihliadnutím na stupeň kardiopulmonálnej insuficiencie chronického charakteru, spondylolistézy III. a IV. stupňa, primárna diseminovaná hyperostóza s ankylózou vo viacerých segmentoch chrbtice.

3. Sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia prvostupňový správny orgán nenavrhol kompenzovať peňažným príspevkom súvisiacim so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla z toho dôvodu, že žalobca na základe predloženej zdravotnej dokumentácie nespĺňa podmienky uvedené v § 38 ods. 1 písm. b) bodu 2. zák. č. 447/2008 Z.z.

4. Posudkový lekár žalovaného vydal dňa 07.07.2011 lekársky posudok č. AA/2011/02961, 02962, na základe ktorého preklasifikoval mieru funkčnej poruchy žalobcu podľa časti XII. A. ods. 1 písm. b) Prílohy č. 3 pre najzávažnejšie zdravotné postihnutie - dorsalgia. Ani ostatné diagnózy u posudzovaného žalobcu (por pohybl. členka stredného stupňa, sklerodermia) nedosahujú mieru funkčnej poruchy najmenej 50%. Uvedenú zmenu posudkový lekár žalovaného odôvodnil tým, že posudkový lekár I. stupňa chybné zaradil ľahkú skoliózu pri skrátení jednej dolnej končatiny medzi ochorenia s ťažkým stupňom poruchy funkcie chrbtice.

5. Nakoľko podkladom na rozhodnutie žalovaného bol v zmysle § 55 ods. 8 zák. č. 447/2008 Z.z. lekársky posudok a nakoľko podľa uvedeného posudku sa žalobca nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, z uvedeného dôvodu nie je možné podľa žalovaného poskytnúť žalobcovi peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Podľa § 55 ods. 8 zák. č. 447/2008 Z.z. v hore účinnom znení platí, že ak sa fyzická osoba podľa lekárskeho posudku nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, je lekársky

posudok podklad na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu a o parkovacom preukaze.

2. rozhodnutie:

6. Rozhodnutím č.: AA/2011/02937 zo dňa 19.07.2011 žalovaný ako odvolací správny orgán v zmysle § 4 ods. 6 písm. c) a § 6 zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v medziach § 51 písm. b), ako aj § 2 ods. 3 a § 15 ods. 4 zák. č. 447/2008 Z.z., postupom podľa § 59 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, detašované pracovisko Košice II, č.: KE2/2011/10930/2 zo 06.05.2011, vo veci nepriznania peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie v zmysle § 38 ods. 1 písm. a) zák. č. 447/2008 Z.z.

Podľa § 38 ods. 1 písm. a) zák. č. 447/2008 Z.z. v hore účinnom znení fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené výdavky, ak tento zákon neustanovuje inak, na diétne stravovanie.

7. Svoje zamietajúce rozhodnutie č. 2 žalovaný odôvodnil rovnakými argumentmi ako v predchádzajúcom prípade.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

8. Proti obidvom rozhodnutiam žalobca podal na Krajský súd v Košiciach žalobu zo dňa 01.08.2011.

9. Krajský súd ako prvého stupňa po tom, čo uznesením zo dňa 30.12.2011 č. k. 7 S/68/2011-30 ustanovil žalobcovi ako právnu zástupkyňu JUDr. Ivanu Kírešovú, advokátku, preskúmal napadnuté rozhodnutia žalovaného podľa ustanovenia § 247 a nasl. O.s.p. a zistil, žaloba nie je dôvodná.

10. Svoj rozsudok odôvodnil tým, že žalobca nepreukázal choroby a poruchy uvedené v Prílohe č. 5 zák. č. 447/2008 Z.z.

11. Ďalej krajský súd uviedol, že právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uskutočnenom dňa 01.02.2012 konštatovala, že určenie miery funkčnej poruchy u žalobcu bolo vykonané v rozpore s Prílohou č. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. a v rozpore s obsahom ortopedického lekárskeho nálezu MUDr. W. zo dňa 17.02.2011. V tomto náleze sa uvádza zistenie skoliózy C (C = veľkooblúková skolióza), ale bez uvedenia výsledku merania krivky a bez zaradenia skoliózy do príslušného stupňa metódou Cobb-Lippmana.

12. Krajský súd zdôraznil, že v tomto konaní sa mohol zaoberať iba žalobnými dôvodmi v zmysle ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p.

13. K námietke žalobcu, že zníženie miery nemá oporu v lekárskom náleze MUDr. W., krajský súd uviedol, že MUDr. A. C. pri vypracovaní komplexného posudku zo dňa 07.07.2011 aj bez ohľadu na uvedenú lekársku správu bral do úvahy pri diagnosticko - funkčnom hodnotení žalobcom uvádzanú sklerodermiu (XII/7/a v percentuálnom rozpätí 20 - 30 %).

Podľa krajského súdu uvedený posudkový lekár pri hodnotení miery funkčnej poruchy vychádzal z kapitoly XII/A/1/b Prílohy č. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. Vzhľadom k tomu, že porucha chrbtice podľa kapitoly XII/A/1/c uvedenej prílohy nemohla byť vzhľadom na skutočný stav zdravotného postihnutia žalobcu hodnotená podľa uvedenej prílohy, pretože sa nejednalo o ostatné postihnutia chrbtice s ťažkým stupňom poruchy funkcie (napríklad skoliózy 2. a 4. stupňa), s výraznou deformitou hrudníka s prihliadnutím na stupeň kardiopulmonálnej insuficiencie chronického charakteru, spondylolistézy III. a

IV. stupňa, primárna diseminovaná hyperstóza s ankylozou vo viacerých segmentoch chrbtice. Takýto zdravotný stav podľa krajského súdu nepotvrdzuje ani uvedená lekárska správa MUDr. W. zo 17.02.2011 ani v Rtg.

14. Na záver krajský súd uviedol, že pre účely určenia invalidity sú rozhodujúce ustanovenia § 70 a 71 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa ktorého dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav sa určuje na základe iných zákonných ustanovení ako peňažné príspevky na kompenzáciu zvýšených výdavkov podľa § 38 zák. č. 447/2008 Z.z.

III.

Odvolanie žalobcu

A)

15. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 16.03.2012 (č.l. 49) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne ako odvolací dôvod uviedol to, že napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Najmä žalobca zdôraznil, že jediným podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia žalovaného bol lekársky posudok číslo AA/2011/02961, 02962 zo 07.07.2011 vydaný posudkovým lekárom žalovaného. Uvedeným posudkom bol zmenený pôvodný lekársky posudok prvostupňového správneho orgánu, ktorý určoval mieru funkčnej poruchy žalobcu na pôvodných 50%.

17. Podľa žalobcu však prostredníctvom svojej žaloby toto posúdenie ako ľahkej skoliózy namietal (viď str. 2 žaloby) a na pojednávaní dňa 01.02.2012 doplnil, že sa v aplikovanom právnom predpise v Prílohe č. 3 v časti XII/A/b) a c) sa diagnóza „ľahká“ skolióza vôbec nevyskytuje. Podľa tohto právneho predpisu je pre posúdenie a následné zaradenie postihnutia chrbtice pod písm. b) alebo písm. c) s prislúchajúcou percentuálnou mierou funkčnej poruchy rozhodná len taká diagnostika skoliózy, ktorá je vyjadrená stupňoch od I. - IV.

18. Avšak zaradenie skoliózy na základe výsledku vykonaného diagnostického merania pacienta metódou podľa Cobba - Lippmana ani z predmetného posudku, ani z ortopedického nálezu, na ktorý sa posudok odvoláva, nevyplyva. Pritom diagnostické zariadenie skoliózy do II. a IV. stupňa je dôležitým kritériom pre určenie miery funkčnej poruchy a jej prislúchajúcim percentuálnym ohodnotením. Žalobca následne zdôraznil, že uvedený nedostatok žalovaný postupom podľa ustanovenia § 11 ods. 5 zák. č. 447/2008 Z.z. neodstránil a ani žalobcu nevyzval, aby sa osobne k posudkovému lekárovi žalovaného dostavil.

19. Na základe uvedeného žalobca trvá na tom, že žalovaný vydal pozmeňujúci posudok zo 07.07.2011 na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, tzn., že určenie miery funkčnej poruchy žalovaného bolo vykonané v rozpore so zák. č. 447/2008 Z.z.

20. Záverom žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec žalovanému vráti na ďalšie konanie s priznaním žalobcovi náhrady trov konania.

B)

21. Z vyjadrenia žalovaného (č.l. 51) zo dňa 11.04.2012 vyplýva, že zotrváva na svojich záveroch vyslovených vo vyjadreniach zo dňa 18.11.2011 a 21.11.2011 k žalobe žalobcu.

22. Ďalej žalovaný konštatoval že rozhodnutia žalovaného č.: AA/2011/02935 a č. AA/2011/02937, obidve z 19.07.2011, považuje za správne a vydané v súlade s platnými právnymi predpismi, a preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že z dôvodu uvedenom v § 250j ods. 2 písm. a) napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

24. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd nestotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu, ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna/ skutková otázka, či je nutné dostatočným spôsobom odôvodniť a rozsudok, ktorý je podkladom rozhodnutia správneho orgánu. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

25. Najvyšší súd upozorňuje, že napadnuté rozhodnutia vychádzajú z aplikačného rámca zákonov, ktoré v zmysle čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky O.s.p. vykonávajú právo na ochranu zdravia a primerané hmotné zabezpečenie zakotvené v čl. 39 ústavy, a preto konajúce správne orgány boli povinné prihliadnuť v prejednávanej veci na ústavno-konformný výklad dotknutých ustanovení zák. č. 447/2008 Z.z.

Podľa čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

26. V súvislosti s hore uvedeným príkazom na ústavno-konformný výklad dotknutých ustanovení zák. č. 447/2008 Z.z. Najvyšší súd poukazuje na predmet tohto zákona. Totiž predmetom zák. č. 447/2008 Z.z., tak ako je to zákonodarcom jasne vyjadrené v jeho ustanovení § 1, je podpora sociálneho začlenenia konkrétnej fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím (ako eliminácie následkov postihnutia zdravia) do spoločnosti.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej len "preukaz") a parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím (ďalej len "parkovací preukaz").

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z.z. cieľom úpravy právnych vzťahov uvedených v odseku 1 je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom.

27. Hoci prvostupňový orgán žalovaného dospel na základe posúdenia zdravotného stavu žalobcu k záveru, že žalobca sa považuje v zmysle § 2 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím v dôsledku stanovenej miery funkčnej poruchy 50% (viď bod č. 2 a tam špecifikované zdravotné postihnutia), tak v odvolacom konaní žalovaný preklasifikoval mieru funkčnej

poruchy žalobcu na nižšiu hodnotu miery funkčnej poruchy s tým záverom, že žalobca požadovanej kompenzácie nepotrebuje.

V súvislosti s uvedeným žalobca namietal (viď body č. 16 a 17), že posúdenie zdravotného stavu žalobcu ako ľahkej skoliózy v lekárskom posudku zo 07.07.2011, ktorý bol jediným podkladom pre vydanie napadnutých rozhodnutí žalovaného, nebolo dostatočne vykonané a následne ani odôvodnené.

28. Najvyšší súd prostredníctvom svojej ustálenej judikatúry (napríklad rozsudok sp. zn. 1 Sžso/34/2010 z 24.05.2011) už viackrát adresoval žalobcovi svoj záväzný právny názor o tom, že základná zásada správneho konania týkajúca sa spoľahlivo zisteného stavu veci (§ 3 ods. 4 veta prvá Správneho poriadku v spojení s § 53 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z.) vychádza najmä z testu, či si správny orgán splnil svoju povinnosť zabezpečiť potrebné podklady pre rozhodnutie; tzn. potrebnosť čo do postačujúceho rozsahu ako aj požadovanej kvality podkladov.

Takisto si musí byť žalovaný vedomý tej skutočnosti, že lekársky posudok predstavuje odborné posúdenie skutkového stavu písomnou formou, a tým, že zodpovedá na zákonom uložené úlohy (otázky), zásadným spôsobom rieši formou podkladu rozhodnutia aj predbežnú otázku vo vzťahu k skutočnostiam súvisiacim alebo vyvolaným zdravotným stavom žiadateľa o peňažný príspevok na kompenzáciu.

29. Z ustanovení § 11 zák. č. 447/2008 Z.z. vyplýva hlavný účel lekárskej posudkovej činnosti hmotne zachytený prostredníctvom lekárskeho posudku, tzn. medicínsky správne a objektívne hodnotenie a na jeho základe vykonané posúdenie zdravotného stavu žiadateľa vykonané v jeho prítomnosti na ňom osobne (sporné prípady) a na základe existujúcej ako aj neskôr doloženej zdravotnej dokumentácie.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 447/2008 Z.z. lekárska posudková činnosť na účely tohto zákona je hodnotenie a posudzovanie zdravotného stavu, jeho zmien a porúch, ktoré podmieniajú zdravotné postihnutie fyzickej osoby.

Podľa § 11 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely kompenzácie (ďalej len "lekársky nález"), ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho nálezu je uvedený v prílohe č. 1.

Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 447/2008 Z.z. platí, že ak fyzická osoba v priebehu konania vo veciach kompenzácie predloží ďalšiu zdravotnú dokumentáciu, ktorá nie je obsahom lekárskeho nálezu, posudkový lekár túto zdravotnú dokumentáciu posúdi a zohľadní ju v lekárskom posudku.

Podľa § 11 ods. 7 zák. č. 447/2008 Z.z. posudkový lekár vychádza z lekárskeho nálezu, z ktorého vychádzal pri poslednom posúdení, ak od posúdenia fyzickej osoby podľa odseku 1 neuplynulo viac ako šesť mesiacov a nie sú známe nové skutočnosti o jej zdravotnom stave, ktoré podmieniajú zmenu miery funkčnej poruchy alebo zmenu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia.

30. Ďalej z Prílohy č. 2 k zák. č. 447/2008 Z.z. (vzor vyhotovenia lekárskeho posudku) vyplýva požiadavka zákonodarcu (viď pri položke Miera funkčnej poruchy v percentách sa v písm. c) vyžaduje „Odôvodniť určené percento miery funkčnej poruchy“, ako aj pri položke II. Závery k jednotlivým druhom odkázanosti .. sa tiež požaduje „Odôvodniť konkrétne znevýhodnenia (telesné, zmyslové, psychické) a akým spôsobom funkčné poruchy obmedzujú fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím“) odôvodniť posudkovým lekárom zistené údaje.

31. Z priloženého lekárskeho posudku však Najvyššiemu súdu vyplýva, že posudkový lekár sa uvedenými ustanoveniami zákona neriadil. Napriek skutočnosti, že v časti XII/A/1/ Prílohy č. 3 sa nachádza viacero možností označených postupne písm. a) až d) pre určenie miery funkčnej poruchy pri poruchách chrbtice v percentách (10%, 30%, 50 až 60%), ktorých hodnota sa odvíja práve od konkrétne opísanej poruchy chrbtice, tak odôvodnenie prečo došlo k priradeniu miery 30% je veľmi

stručné: „Znižuje MFP na 30%, pretože posudkový lekár 1. stupňa chybné zaradil ľahkú skoliózu pre skrátenie jednej DK, medzi ochorenia s ťažkým stupňom poruchy funkcie chrčtice“.

32. Pritom, práve zníženie miery funkčnej poruchy v odvolacom správnom konaní vytvára tak mimoriadnu procesnú situáciu, že si vyžaduje nielen vyšší stupeň odôvodnenia, ale aj osobnú prítomnosť posudzovaného žalobcu, lebo v zmysle § 11 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z.z. takýmto postupom sa signalizujú pochybnosti posudkového lekára odvolacieho orgánu o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo že je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. Potom takto vyhotovený lekársky posudok nespĺňa zákonné kritériá a nemôže byť preto žalovaným správnym orgánom použitý ako zákonný podklad pre vydanie rozhodnutia. Navyše, súladne s argumentáciou žalobcu musí Najvyšší súd konštatovať, že ani on v odbornom texte medzi písm. a) až d) nenašiel charakteristikou ľahká skolióza.

33. Už vo svojej predchádzajúcej judikatúre (rozsudok sp. zn. 1 Sžo/1/2012 z 28.02.2012) Najvyšší súd ustálil, že:

Komplexný [resp. lekársky] posudok, napriek svojej významnosti, nepredstavuje a ani nemôže, za situácie predloženia odlišného lekárskeho názoru, predstavovať jediný podklad rozhodnutia v konaní podľa zák. č. 447/2008 Z.z. Je potom celkom legitímne očakávanie žalobcu, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného o nepriznaní peňažného príspevku sa v zmysle zákonného príkazu na presvedčivé odôvodnenie (§ 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku) dozvie jasné argumenty, prečo odlišný lekársky názor nezavážil v prospech jeho žiadosti. Opačný postup žalovaného je naplnením zákonného dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. na zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu pre jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov.

Hoci zák. č. 447/2008 Z.z. pripúšťa lekársku posudkovú činnosť, a to najmä za účelom hodnotenia a posudzovania zdravotného stavu, jeho zmien a porúch podmieňujúcich zdravotné postihnutie fyzickej osoby, ktorej vykonanie v prípadoch, keď toto posúdenie vyžaduje osobitné odborné znalosti, však neoprávňuje v zmysle čl. 152 ods. 4 ústavy žalovaného, aby upustil, resp. vôbec nevykonával podrobnú analýzu zistených záverov v svojom rozhodnutí s vyhodnotením, prečo neprihliadol k námietkam žalobcu, resp. prečo závery obsiahnuté v komplexnom [resp. lekárskom] posudku vyhovuje kritériu spoľahlivo zisteného stavu veci v zmysle zásady súčinnostného hľadania materiálnej pravdy v správnom konaní (§ 3 ods. 2 a 4 Správneho poriadku).

Rozhodnutie správneho orgánu konajúceho vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu musí okrem iného obsahovať aj odôvodnenie, v ktorom správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Riadne, logické a pre účastníka zrozumiteľné odôvodnenie sa pre neho stáva alebo argumentom presvedčujúcim ho o zákonnosti vydaného správneho rozhodnutia alebo zdrojom argumentov na spochybnenie tohto rozhodnutia.

34. Žalovaný si však prostredníctvom svojho odôvodnenia paušálne osvojil závery lekárskeho posudku a týmto svojím postupom nesprávne právne posúdil prejednávanú vec. Nakoľko krajský súd žalovanému takéto pochybenie nevytkol, musel Najvyšší súd zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného.

V.

35. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a vyjadrenia žalovaného, ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovaných rozhodnutiach sp. zn. 1 Sžo/34/2010 z 24.05.2011, 1 Sžo/1/2012 z 28.02.2012, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), postupom podľa § 220 O.s.p. rozhodol tak, ako je

uvedené vo výroku rozsudku.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246 c ods. 1 O.s.p.), ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) prípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

37. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi právo na úplnú náhradu trov tohto konania vzniklo.

38. Nakoľko však právna zástupkyňa úspešného žalobcu bola ustanovená krajským súdom do konania prostredníctvom jeho uznesenia z 30. decembra 2011 a prostredníctvom odvolania si uplatnila náhradu trov konania vo vyčíslennej výške 134,63 €, bol nútený Najvyšší súd sa zaoberať rozporom medzi ustanoveniami § 30, § 149 ods. 2 a § 372t O.s.p., ktoré krajský súd neakceptoval.

39. Ako už bolo hore uvedené (viď bod č. 38), krajský súd ustanovil do konania žalobcovi právnu zástupkyňu, avšak v zmysle 149 ods. 2 v spojení s § 372t O.s.p. sa neskončené konania do 31.12.2011, v ktorých súd za zástupcu ustanovil advokáta, dokončia podľa doterajších predpisov, tzn. u takto ustanovenej právnej zástupkyne sa pri náhrade trov konania postupuje podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 327/2005 Z.z.

Uvedený zákon pod pojmom oprávnená osoba chápe v zmysle § 4 ods. 1 písm. f) cit. zákona fyzickú osobu, ktorej bol po preukázaní splnenia podmienok podľa tohto zákona priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci právoplatným rozhodnutím Centra právnej pomoci. Avšak v prejednávanej veci uvedené priznanie nároku prostredníctvom rozhodnutia Centra právnej pomoci nenastalo, resp. v súdnom konaní nebolo predložené.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z.z. platí, že ak súd prizná oprávnenej osobe náhradu trov konania, [odkaz na § 142 až 151a O.s.p.] nemôže oprávnená osoba v rozsahu pohľadávky na náhrade trov právneho zastúpenia s pohľadávkou nakladať; to neplatí vo výške, v ktorej advokátovi oprávnená osoba uhradila finančnú účasť podľa § 6a ods. 4. Advokát je oprávnený túto pohľadávku vymáhať v mene oprávnenej osoby a okamihom jej úspešného vymoženia sa pohľadávka považuje za postúpenú na advokáta; to neplatí vo výške, v ktorej advokátovi oprávnená osoba uhradila finančnú účasť podľa § 6a ods. 4.

Podľa § 15 ods. 2 zák. č. 327/2005 Z.z. platí, že ak oprávnenej osobe nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, advokátovi prizná centrum odmenu za právne zastupovanie [odkaz na § 14a a 14b vyhlášky č. 655/2004 Z.z.] podľa ustanovení osobitného predpisu [odkaz na zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov]. To neplatí, ak advokát právo na náhradu trov konania neuplatnil riadne a včas v konaní pred súdom; v takom prípade advokátovi právo na priznanie odmeny centrom nevznikne.

40. Avšak iný úmysel normotvorcu je zakotvený v texte § 14c vyhl. č. 655/2004 Z.z., ktorá však pôsobí celkom kontraproduktívne (tzn. narušuje vnútornú nerozpornosť úpravy odmeňovania) vo vzťahu k vyššie uvedeným textom zák. č. 327/2005 Z.z. S týmto záverom korešponduje aj text poslednej vety hore uvedeného ustanovenia § 15 ods. 2 zák. č. 327/2005 Z.z., ktoré ukladá povinnosť advokátovi si uplatniť svoje právo na náhradu trov konania riadne a včas v konaní pred súdom, tzn., že od súdu sa očakáva primeraná reakcia na toto podanie v zmysle § 151 O.s.p., navyše nie je tiež celkom jasné, kedy je advokát povinný predložiť súdu vyčíslenie podľa § 14a až 14c, resp. § 10 až 13 uvedenej vyhlášky.

Podľa § 14c vyhl. č. 655/2004 Z.z. sa ustanovenia § 14a a 14b nepoužívajú, ak náhradu trov advokátovi

priznáva súd ako zástupcovi určenému Centrom právnej pomoci.

41. Na základe týchto vnútorných rozporov sa Najvyšší súd oprávnene domnieva, že ustanovenie § 15 ods. 2 zák. č. 327/2000 Z.z. nie je konformné s článkom 1 ods. 1, čl. 2 a ods. 2, čl. 141 ods. 2 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a preto na základe postupu čl. 152 ods. 4 ústavy bol Najvyšší súd nútený zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu aj v časti priznania práva na náhradu trov konania v sume 269,26 €, a priznáva úspešnému žalobcovi náhradu trov konania z titulu právneho zastúpenia voči žalovanému v nasledujúcej výške.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právna zástupkyňa žalobcu listom z 02. februára 2012 a 16.03.2012 s odkazom na ustanovenia § 11 a 14 vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčísliť a Najvyšší súd uznal :

1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde

1.1.1. prevzatie a príprava zastúp. (12) - 1 úkon práv. pomoci 127 €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,63 €

1.1.2. účasť na pojednávaní (12) - 1 úkon práv. pomoci 127 €

1.1.2.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,63 €

1.2. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.2.1. podanie odvolania (12) 1 úkon práv. pomoci 127 €

1.2.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,63 €

tzn. v celkovej sume: 403,89 €

Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o spôsobe platby a účte právneho zástupcu sú obsiahnuté v liste zo dňa 02. februára 2012, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

42. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávnych vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).